

متن پرسش

سلام: در روایات تاکید زیادی روی سکوت شده و فضیلتش و آثار بد پرحرفی و تفکر. راستش بنده خیلی اهل سکوت هستم ولی همه حرفام رو تو ذهنم میگم و بهشون فکر می‌کنم. می‌خواستم ببینم این کار درسته؟ و اگر غلطه آیا روایتی در این زمینه هست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! پر حرفی از آن جهت مذموم است که موجب مشغول شدن قلب به آن کلمات می‌شود. ولی سخن گفتن نیز در بستر اظهار حقایق و معارف و تذکر به مؤمنین در جای خود نوعی یگانگی با حقیقت است از طریق سخن گفتن. موفق باشید